

ماساژ درمانی نقش مهمی در مبارزه با سرطان دارد

به گزارش ایمننا کمک به درمان بعضی از بیماری‌ها با روش ماساژ که به آن ماساژ پزشکی یا ماساژ درمانی گفته می‌شود، با روش‌های معمولی و ساده که به منظور آرامش افراد استفاده می‌شود، متفاوت است. این روش، امروزه به عنوان یکی از شاخه‌های طب مکمل برای درمان برخی بیماری‌ها، طرفداران زیادی دارد.

روش‌های ساده ماساژ که در مراکز غیرپزشکی به منظور آرامش مراجعان انجام می‌شود نیز می‌تواند دارای فواید پزشکی باشد، اما نباید این نوع ماساژ را با ماساژ پزشکی که هدف آن درمان بیماری است، اشتباه گرفت.

به همین منظور در رابطه با ماساژ درمانی و فواید آن با سید محمد موسوی، محقق و درمانگر طب سنتی و عضو هیات جامع طب ایرانی اسلامی گفت وگویی انجام دادیم که در ادامه می‌خوانیم :

توضیحاتی در خصوص ماساژ درمانی

ماساژ درمانی از فنون درمانی قدیم است که فواید بسیار زیادی برای بدن انسان دارد، به طوری که در یکی از احادیث به نقل از امام (ع) آمده که ایشان فرموده‌اند: اگر به من بگویند که کسی مرده و فوت کرده و با ماساژ زنده شده، من انکار نمی‌کنم. بخشی از این ماساژها با همان تنفس‌های مصنوعی بوده است که برای احیای غریق و یا کسی که دچار مشکلات تنفسی شدید و ایست قلبی شده به کار می‌رفته است. حتی داستان‌هایی که در تاریخ داریم از ایست‌های قلبی که با رگ زدن و ماساژهای ویژه طب سنتی و تنفس مصنوعی و وارد کردن گاز کربنیک برای تحریک عصب ریه تپش قلب را باز می‌گردانند و بیمار عمر دوباره می‌یابد. باز گرداندن مرده درون تابوت از جمله داستان‌های واقعی است که برای تعدادی از افراد اتفاق افتاده است. یکی از مفسران بزرگ قرآن کریم پس از دفن در درون قبر نذر می‌کند که اگر خداوند او را نجات دهد تفسیری بر قرآن بنویسد و چنین شد.

فواید ماساژ درمانی چیست؟

- ماساژی که بر اساس اصول علمی و فنی باشد برای پیشگیری و درمان مناسب‌تر است. سیستم‌های عصبی در نقاط مهم بدن گره‌هایی تشکیل می‌دهند که جریان‌های الکتریکی از آنها عبور می‌کنند. این امواج به اصطلاح طب سنتی ارواح و قوا نام دارند.
- ماساژ روشی برای تسریع و تنظیم سیستم گردش خون و از بین بردن دردهاست به ویژه در سنین بالا مالش اندام‌های تن به طول عمر کمک شایانی می‌کند، مشروط بر اینکه بدون توقف و با برنامه‌های منظم ادامه داشته باشد.
- طور کلی روش درمان با ماساژ دادن و روغن مالی به ایجاد گردش خون مناسب و تنظیم و تقویت سرعت گردش خون در بدن، تغذیه بدن از راه پوست، تقویت خونسازی، ایجاد گرما در بافت‌های بدن، ایجاد زمینه‌های مناسب برای دفع مواد زائد، رفع خستگی و خمودگی و ایجاد تفریح برای اعضای مختلف بدن و تقویت روحیه بیمار مفید است.
- علاوه بر این در بیماران سرطانی که معمولاً دچار کم خونی هستند از آن جا که خونسازی نقش بسیار بارزی در مبارزه بدن با سرطان دارد، مالش‌ها همراه با روغن‌ها و پمادهای مناسب حال بیمار و نوع سرطان بکارگرفته می‌شوند. به نحوی که در این روش بیمار را ۴ روز پشت سر هم مالش داده، روز پنجم به حمام برده و روز ششم به بیمار استراحت می‌دهیم.
- و دلیل آنکه ۴ روز پشت سر هم مالش را انجام می‌دهیم این است که می‌خواهیم هر روز با مالش دادن روغن‌های روز قبل را بیشتر در لایه‌های پوست نفوذ داده تا مواد مورد نظر به اعماق پوست برسد.

آیا نوع ماساژ و نوع روغن برای هر کدام از بیماری‌ها فرق می‌کند؟

بله، شیوه ماساژ و روغن‌ها با توجه به مزاج بیمار تنظیم می‌شود، روغن‌های مورد نظر ما بیشتر ترکیباتی هستند از روغن کرچک، زیتون، سقز، بادام تلخ، بادام شیرین، سیاه دانه، کنجد که گاه به تنهایی و گاه با هم مخلوط می‌شوند اما روغن‌های دیگر نیز هستند که خودمان می‌سازیم؛ مانند روغن زرده تخم مرغ، روغن ریحان، روغن کدو، روغن دارچین، روغن رازیانه، روغن اسفیل (پیاز دشتی)، روغن اوکالیپتوس و روغن حنا و ... که مزاج بیمار را در نظر می‌گیریم؛ مثلاً روغن کدو برای مزاج گرم و روغن ریحان برای آن که سردی مزاج بیمار یا مزاج پوستش را از بین ببریم و گرمی را علیه سردی افزایش دهیم.

روغن‌های مالشی و یا ضمادها را برای تأثیر بیشتر با باندهایی که کاملاً از روغن یا پماد یا ضماد آغشته شده‌اند روی بدن می‌گذاریم و تمام بدن و یا بخش‌هایی از بدن را باندپیچی کرده و پس از آن با پلاستیک یک دور باندپیچی را به پوشش قبل می‌افزاییم. این کار را با دو سه لایه باند آغشته به مواد و پلاستیک و در برخی موارد از پنبه یا پشم گوسفند یا شتر تکرار می‌کنیم. میزان و تعداد لایه‌ها را براساس نیاز به تشدید درمان بر اساس تشخیص انجام می‌دهیم. گاه می‌شود که به بیمار دستور می‌دهیم که تا ۲۴ یا ۴۸ یا ۷۲ ساعت کمتر یا بیشتر پوشش را باز نکند. این روش‌ها در کنار سایر روش‌های خوراکی و رژیم‌های غذایی حتی می‌تواند ویلچرنشین‌های فالج را درمان کند.

روش ماساژ به چه صورت انجام می‌گیرد؟

- ماساژی که بر اساس اصول علمی و فنی باشد برای پیشگیری و درمان مناسب‌تر است. سیستم‌های عصبی در نقاط مهم بدن گره‌هایی تشکیل می‌دهند که جریان‌های الکتریکی از آنها عبور می‌کنند. این امواج به اصطلاح طب سنتی ارواح و قوا نام دارند. این امواج در ایستگاه‌هایی تقویت می‌شوند و در بخش‌هایی بصورت گره‌های درهم پیچیده به مسیرهای متعددی تقسیم می‌شوند. این نقطه‌ها شناسایی شده است. به عنوان مثال کف پا یک مرکز پیچیده از عصب‌هایی است که با تمام سلسله اعصاب بدن مرتبط است اما در حال شناسایی نقاط بدن در ماساژ ضروری است.
- روش ماساژ دادن متفاوت است؛ ماساژ نرم برای آدم‌های عصبی مناسب‌تر است تا آرامش بیشتری به آنان بدهد و برعکس ماساژ تند برای آدم‌های بلغمی مزاج و تنبل بهتر است. برخی از ماساژشوندگان روزهای اول با ماساژ دادن دچار درد می‌شوند که اگر تحمل داشته باشند چند روز بعد دردها بکلی از بین خواهد رفت. هر جا که هنگام ماساژ دچار درد شدید یا ملایم شود باید بررسی گردد تا علت درد از میان برداشته شود.
- ماساژها بهتر است همراه با ماده روغنی مناسب پوست انجام شود. بدین صورت که برای مزاج‌های گرم، روغن‌های سرد مزاج مانند: روغن کدو و نیلوفر و امثال آن بکار می‌رود و برای مزاج‌های سرد، روغن‌های گرم مزاج مانند: روغن دارچین و بابونه و امثال آن و در هر مورد می‌توان روغن‌های معتدل مزاج بکار برد. روغن‌هایی مانند: روغن کرچک، زیتون، سقز و بادام تلخ یا شیرین که در گرمی و سردی چندان شدید نیستند مناسب‌تر است.
- در ضمن باید توجه داشت که در حالت تب بهتر است از ماساژ دادن صرف نظر کرد و اگر نقاط رفلکس مربوط به هر عضو شناخته شود بهتر است ماساژ روی آن بیشتر داده تا نتیجه بیشتری عاید شود.

شناسایی نقاط بدن در ماساژ به چه صورت است؟

- بطور کلی وضعیت پاها نشان‌دهنده وضعیت رگ‌ها و خون است و علامتی هم در مورد سایر اندام‌های بدن درخود دارد. بنابراین شناسایی مشخصات کف پاها ضروری است. رنگ پاها اگر قرمز روشن باشد، نشان دهنده شدت جریان خون

در عروق پاست. رنگ سفید نشان از عدم خونرسانی قوی و شاید کم خونی و شاید رسوب سودا باشد که رسوب سودا خود باعث انسداد و ایجاد اختلال در مویرگ‌ها می‌شود. رنگ ارغوانی می‌تواند حکایت از غلظت خون و تراکم و رسوب باشد. منشأ بوجود آمدن رنگ می‌تواند حکایت از غلظت خون و تراکم و رسوب باشد.

بوی پای که مانند بوی پنبه مانده باشد می‌تواند نشان از سوء مزاج کلیه، عفونت مجاری ادرار، غلظت و کثیفی خون باشد. وجود سودای عفونی و بیماری‌های پوستی مانند اگزمای منتشر و کورک و دمل هم از عوامل بوی بد پاست. ترک کف پا نیز علامتی از رسوب سودا است و بطور کلی اگر تمام بدن سودایی باشد در حقیقت رسوب سودا در پاشنه پا مزاج کلی شخص را به ما نشان می‌دهد. ورم پا هم حکایت از کم‌کاری قلب، کلیه‌ها، کبد، واریس و غیره می‌تواند باشد. ضخیم شدن پوست پاها گرچه تا حدود زیادی ناشی از فشارهای خارجی است اما در موارد زیادی نیز انعکاسی از سخت شدن برخی از اندام‌های داخلی است.

اگر بوی پا شبیه به پای کسی باشد که ماده شیمیایی شبیه استون به آن مالیده باشند باید به وضع کلیه‌ها و مجاری ادرار شک کرد.

داغ شدن کف پا و سوزش آن شاید از غلبه صفرای شدید و حار باشد که به عللی خون برگشتی از طریق وریدها به موقع نتوانسته بازگشت کند و در نتیجه زمان بیشتری در عروق کف پا مانده و غلیظ و رسوب گذار شده است. درچه‌های لانه کبوتری از مواد رسوبی و املاح زائد پر شده و نمی‌تواند به موقع خون کثیف را دررگ‌های بزرگتر به جریان اندازد تا به اندام‌های دفعی برسد و تصفیه شوند.

- پوستی مانند اگزمای منتشر و کورک و دمل هم از عوامل بوی بد پاست. برخی از افراد از غلبه ۲ تا ۳ خلط غیرطبیعی و آلوده سودا و صفرا و خون باهم دچار گندیدگی خون در عروق پا می‌شوند. اگر در ناحیه انگشت شست پا خون قرمز تیره و جگری رنگ تجمع کرده باشد و با فشار دست بسرعت به رنگ زرد تغییر رنگ داده و با برداشتن فشار انگشت فوراً به وضع قبلی بر گردد نشان از غلبه نوعی صفرای شدیداً فاسد است که زمینه و بستر بیماری نقرس نیز از آن محتمل می‌باشد.

- خشکی عروق سطح بیرونی پا به‌ویژه در محل انگشت‌ها در افراد مسن می‌تواند نشان از بیماری‌های گوناگون از جمله فشار خون باشد. به هر حال باید شخص مذکور مورد بررسی کامل قرار گیرد و خشکی عروق که قطعاً خشکی مفاصل را نیز شامل خواهد شد با روش‌های مطمئن طب سنتی برطرف شود.

- سردی کف و روی پا نشان از کم خونی یا انسداد و خشکی و غلظت خون است که مانع جریان خون سریع شده و گرمای لازم توسط خون برای اندام‌های پا فراهم نشده است. سودا و کم خونی هم رو و کف پا علامتی از سردی مزاج شخص می‌تواند باشد. همانطور که داغی می‌تواند نشان از دیابت و نقرس و غلبه صفرا و استسقای گرم کبد و غیره باشد.

- ضخیم شدن پوست پاها گرچه تا حدود زیادی ناشی از فشارهای خارجی است اما در موارد زیادی نیز انعکاسی از سخت شدن برخی از اندام‌های داخلی است. بوجود آمدن میخچه از آن موارد است. محل ایجاد میخچه در تعیین اندام مربوطه حائز اهمیت است. عصب‌های پا آن چنان در انعکاس حالات بدن قوی هستند که حتی پس از قطع پا احساس درد باقی است. این دردها موسوم به دردهای خیالی است. هر عضوی در بدن یک محل انعکاسی در کف پا دارد. پاها اغلب در نشان دادن دردهای عضوی توانگرند و تفاوت آن با علم قیافه‌شناسی آن است که صورت، شخصیت آدم‌ها و خصوصیات اخلاقی و عاطفی را هم از خود نشان می‌دهد. در حقیقت همه اعضای بدن می‌توانند مانند پا نشانه‌های واضحی از حالات درونی داشته باشند.